05/10/2020

Ο Γέροντας Ιωσήφ για το φρικτό μαρτύριο της Αγίας Χαριτίνης

/ Ορθόδοξες Προβολές

Καθαρά από αγάπη μέσα σε φρίκη μαρτυρίου ανεκδιήγητου. Τα λόγια λίγα κέρματα στις τσέπες, χωρίς μεγάλη αξία, γιατί δεν ήσουν εκεί για να το δεις. Χαριτίνη, θα πει, όσα δεν μπορείς να διηθηθείς για ένα μαρτύριο με σουβλιές, ξυλιές, κάρβουνα αναμμένα να χύνονται επάνω στο κεφάλι της, με έξω τα δόντια και τα νύχια ξεριζωμένα, με τα δέρματα βγαλμένα σε αποτρόπαια εγκαύματα.

Χαριτινή, θα πει, μία δυνατή κραυγή, έως εδώ στον 21ο αιώνα: “Για τον γλυκύτατο Ιησού Χριστό, που Τον αγαπώ! Σας παρακαλώ, σταθείτε, όπως κι εγώ!”.

“Τότε, ξύρισαν την κεφαλή της και έβαλαν πάνω κάρβουνα αναμμένα”

Η Εκκλησία μας κατά την 5η Οκτωβρίου εκάστου έτους τιμά τη μνήμη της Αγίας Μάρτυρος Χαριτίνης, για την οποία ο μακαριστός Γέροντας Ιωσήφ Βατοπαιδινός είχε αναφερθεί με μεγάλο θαυμασμό, μία τέτοια ημέρα ακριβώς: “Σήμερα,

εορτάζουμε μία κορούλα. Χαριτίνη, λέγεται!” είπε, τότε, ο παππούς.

“Την άρπαξαν γιατί ήταν χριστιανή. Της είπαν: Θα αρνηθείς τον Χριστό; Θα προσκυνήσεις τα είδωλα; Λέει, εκείνη: Όχι! Τότε, ξύρισαν την κεφαλή της και έβαλαν πάνω κάρβουνα αναμμένα. Μετά, την τρύπησαν με σούβλες, της έδωσαν ξυλιές, την ταλαιπωρήσανε. Δε δέχθηκε να αρνηθεί. Της δέσανε μία μεγάλη πέτρα στον λαιμό και την πέταξαν στη θάλασσα. Την έλυσε ο Άγγελος και την έβγαλε έξω ζωντανή. Την ξαναπήραν δεύτερη φορά και της έβγαλαν τα νύχια της, της έβγαλαν τα δόντια της, της έβγαλαν το δέρμα της».

“Τι θα πούμε, τώρα, εμείς, αδελφοί μου; Δεν πονούσε αυτή η κόρη;”

Αναρωτιέται ο Γέρων Ιωσήφ, επ’ αυτού του φρικωδεστάτου μαρτυρίου της Αγίας Χαριτίνης, ότι, άραγε: «Τι θα πούμε εμείς, τώρα, αδελφοί μου; Δεν πονούσε αυτή η κόρη, όταν της έκαναν αυτά;». Ο Γέροντας συμπεραίνει ότι η Χαριτίνη άντεξε, «διότι, ήταν υπεράνω η Πίστις». Διότι, πράγματι, «αυτοί είναι οι πρόγονοι μας, αδερφοί μου!» καταλήγει με μεγάλο καμάρι ο παππούς.

“Είτα σύρεται πολλαίς φοραίς επάνω εις ένα σωρόν αναμμένων καρβούνων”

Οι προηγούμενοι από εμάς Χριστιανοί ήταν απερίγραπτοι. Εμείς, για πόσο ακόμη, θα κάνουμε τη χάρη στις λέξεις, στις προτάσεις, στις διηγήσεις; Όσο οι λέξεις ακόμη μπορούν, εμείς δεν έχουμε ακόμη μπορέσει. Τα επόμενα για την Αγία Χαριτίνη υπό της χαρισματικής γραφίδος του Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου:

“Όθεν διά καταισχύνην ξυρίζεται τας τρίχας της κεφαλής. Και ω του θαύματος! ευθύς πάλιν η κεφαλή της εγέμωσεν από μαλλία διά της θείας δυνάμεως. Έπειτα βάλλουσιν εις την κεφαλήν της κάρβουνα αναμμένα, και μαζί με αυτά χύνουσι και ξύδι. Έπειτα εμπήγουσιν εις τα βυζία της σουβλία αναμμένα, και κατακαίουσι τα πλευρά της με λαμπάδας. Μετά ταύτα κρεμάσαντες πέτραν από τον τράχηλόν της, ρίπτουσιν αυτήν εις την θάλασσαν. Επειδή δε η Αγία ελυτρώθη παραδόξως και δεν επνίγη, διά τούτο εδέθη εις ένα τροχόν. Είτα σύρεται πολλαίς φοραίς επάνω εις ένα σωρόν αναμμένων καρβούνων. Διαφυλαχθείσα δε αβλαβής υπό θείων Αγγέλων, εκριζόνεται τα ονύχια των χειρών και ποδών της.”. (Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου Συναξαριστής των δώδεκα μηνών του ενιαυτού. Τόμος Α΄. Εκδόσεις Δόμος, 2005 –

Διαδικτυακώς Εκ του Σπουδαστηρίου Νέου Ελληνισμού)

Κώστας Παναγόπουλος – Πρακτορείο “ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ”